

MUG

ZINE

#6

De nacht is voor de tere zielen, voor de troebelen van geest. Het wemelt aan de oevers van het schimmenrijk. Met de spoken in het haar probeer je een plaats te bemachtigen aan de andere zijde, maar de veerman zet je niet meer over. Na een laatste blik in de verte druij je af, terug naar het nachtelijk theater. De geluidseffecten zijn niet aan te slepen. Zuigend rondom hoofden die niet knikken, die niet bollen, zwaar zakken je gedachten naar de bodem, naar een plek bij de paarden waar geen water meer staat. Daar, in het veld van verloren dromen, pak je de verdwijn-telefoon en belt met God of met de Grote Winterslaap.

in bed bij hem

ik zie hem graag in slaap verzonken
wanneer ik alleen bij hem kan zijn

in de kilte van zijn kamer en de rook
van zwijgzaam leeggezogen peuken

in het tegenlicht van straatlantaarns
tot beelden samenbalt, te lezen valt

wat ik hem niet vertellen kan, al wil
hij zo graag weten wat mij opschrikt

uit mijn slaap van gillende vogels
in de stilte na een knal die (ook al

was het slechts een losse flodder)
toch steeds weer herinneren zal

aan alle mogelijke eindes en hoe ik
dan altijd weer alleen zijn zal en

ik haat hem zo in slaap verzonken
wetende daar nooit bij hem te zijn

-MICHAËL VAN REMOORTERE-

was ik maar in egmond gebleven

'dit huis ruist. het is alsof je de hele nacht de zee hoort.'
of het nou het huis was of haar beginnende tinnitus
deed er niet toe.

ze kon er niet van slapen. ze sliep sowieso niet vaak.
'ik ben de duinen gewend, die maken geen geluid.'
voor de zekerheid ben ik maar weggelopen
en ging ik in de auto zitten. ik moet daar een half uur
zijn geweest.

toen ik weer naar binnen ging was ze verdwenen.
op haar fauteuil lagen grijze afgeknipte haartjes.
een spelshowpresentator schreeuwt vanuit de tv door
de kamer.
*dit hadden we niet zien aankomen! gelukkig komt er nog
een tweede kans!*

ze bleef lang weg. de grijze haren plantte ik in verschil-
lende bloempotten
op de vensterbank bij het raam, voor de zekerheid.
in plaats van een spoorzoeker stuurden de verplegers
iemand langs
die uren lang van alles wilde weten over mijn jeugd.
ik vertelde ze van de zee, al het zout dat ik waarschijnlijk

gedurende mijn eerste levensjaren inslikte.
soms droom ik dat ik een strand in mijn maag heb.

tijdens een van die praatssessies was het net alsof het
plafond op de gang lekte.

steeds meer water. ik kon zweren dat ik meeuwen hoorde.
golflslag. het spetteren van mijn zusje in het water.
de gang was helemaal leeg en de praatssessie eindigde
eerder dan normaal.

ik ben daar nog twee weken geweest.

-MERLIJN HUNTJENS-

in bad bij hem

de laatste keer dat ik hier zat
een kind nog, een washand
voor de ogen gedrukt opdat

het water waarmee mijn moeder
mij de haren waste niet haar
helder nabeeld troebel maakte

nu, later, zit hij naast mij, wrijft
met zijn kleine handen als regen
het koortssop van mijn ruggengraat

ik huiver in het lauwe water waar
mijn geslacht echo's pulserend nog
mijn nachtelijk gekrijs verraadt

en ik wil hem vertellen hoe dat kind ooit
genoeg van zijn moeder hield om
de ogen te bedekken en te geloven

dat zij niet weg zou gaan, maar leg slechts
onze vingers op de sporen die zij achterliet
en na haar alle mannen tot waar hij dan kwam

nog een keer wil ik proberen mijn ogen
te bedekken en geloven, al was het maar tot
hij met het water rondom mij verdwijnt

-MICHAËL VAN REMOORTERE-

Ongelijk

Achterin het park zijn olievlekkende
wezens. Ze laten hoofden en definities
verdwijnen. Toen we ophielden

met praten, liepen twee mensen
uit ons weg, succesjes
uitvergroten, jaren, missen

is oké tot een van ons belt,
de ander bibberend als een videoband
en het kader stukvalt

-MAARTEN BUSER-

Een compromis

Op een dag praat het keukenkastje
terug. Je sluit jezelf op
in de badkamer om drie keer
je naam te zeggen

Op een dag zit je aan de verkeerde kant
van de tafel, ben je iemand
geworden op straat, iemand
die je een taart in zijn gezicht wil gooien

-MAARTEN BUSER-

het lijkt de goede kant op te gaan

omdat gart de nacht wil zijn eet en drinkt hij alles dat zwart is;
drop, koffie, porters, bloedworst met enige regelmaat.
de arts kijkt hem aan en zijn buik na, neemt zijn bloeddruk op
moet concluderen dat gart kerngezond is en nog zo licht
als voor zijn dieet. hij noteert: de patiënt is niet de nacht
geworden
en mag voortaan weer eten wat hij wil.

gart koopt zwarte koffie bij de friture
en gaat zitten op een bank naast een oudere dame.
wanneer de dame hoort waarom gart de nacht worden wil
haalt ze een foto van haar man die ze mist uit haar handtas
en oud brood dat ze aan de duiven voert.
wanneer gart een duif wil aaien zegt de vrouw dat ze dat
absoluut niet fijn vinden.

gart zou de dame graag naar huis volgen
maar doet dat niet. ook heeft hij geen bijzondere band met
een duif ontwikkeld.
hij drinkt elke ochtend zwarte koffie en houdt altijd wat drop
bij zich
in de binnenzak van zijn leren jas.

-MERLIJN HUNTJENS-

Slaap

toen ik aankwam, kwam ik nergens aan.
er was niemand, niemand zei iets.
ik werd niet herkend, niet verwacht.
ik was niets, een schaduw op de weg.

stilstand, hitte, nergens op bedacht.
wat ik had willen zeggen, willen zien
was al in nevel opgelost. zwijgen
druppelde vettig in de keel. stotterde

als een verlaten kind op een denkbeeldig
plein, leunde tegen me aan alsof
we oude bekenden. we hoorden honden

hijgen, de honden van de nacht.
toen wist ik dat dit slaap was, droom
een stukje eeuwigheid misschien.

-MARLEEN DE CRÉE-

Jordy van den Nieuwendijk: *Bushfire*

Winterpijn

Dubbel glas, omrand door het hardste hout
genoeg bescherming zou je zeggen

toch doet het uitzicht hem pijn
maagdelijk wit, de wollige wattendecken

knisperend fris lijkt het hem te roepen
sneeuw als de eeuwige sirene

zijn gezicht vertrekt, zijn handen grijpen de wielen
hij zet zit schrap en draait zijn rolstoel

hij voelt de warmte van de kachel en ervaart
de leegte van de kleine woonkamer als nooit tevoren

-WOUTER VAN HEININGEN-

Enter the Wu-Tang

Je leerde me spelen;
vier handen, één piano
Als ik ophield liet je de melodie

doorgaan. Het spijt me dat ik zei
dat je een gezicht voor posters hebt
Nu ben ik een slak,

levend in een oude koptelefoon
Je stond op
en liet je spelende handen achter

-MAARTEN BUSER-

Hechtwortels

Twee agenten, een lange dunne
en een cherubijntje, rijden rond ons huis,
in steeds wijdere cirkels tot
de bubbel knapt, moeder geërgerd
vraagt waarom er niet meer zoveel
voor je gebeden wordt,
ik de dorre welkomthuislingers
in de prullenbak aantref, klimop
naar je slaapkamer loert, de pastoor nog
probeert dat door dichtgevouwen handen
zo weinig zoeklicht schijnt

-MAARTEN BUSER-

05.30

alles was al gekend.
we konden spelen of passen,
zei ik en we bleven liggen
omdat er geen tijd was.

tegen een verleden oplopen,
dwalen over mossen en grassen,
alsof je in een oude legende
zomaar uit je hart viel.

alles wat je ziet is anders.
misschien droomde ik dat
ik je zag, dat je er bent.

misschien spleet de hemel open.
dat was denken in spiralen,
bijten in je adem en je ziel.

-MARLEEN DE CRÉE-

Jordy van den Nieuwendijk: Desert

Droom

de vochtige handen van de stilte
kleefden aan de deur. ze ging niet
open. niemand kwam naar binnen.
het geluid was nat. het sijnelde

door de spleten langzaam op de grond.
wat stond te beginnen wist niemand.
er werd niets gezegd. een vreemde kilte,
wreed en met een kleur van was

kleefde aan onze stem, slingerend rond
onze woorden alsof er iets verloren
was gelegd. een onbegaanbaar pad,

dicht gewas en roestig zand. van hier
naar daar, van de ogen naar het hart.
een snedige stilte van gebroken glas.

-MARLEEN DE CRÉE-

In slaap zijn is voor sukkel
de spoken op de weg
zijn de beren die overdag
opzij zijn gelegd.

Instagram icon @Luule

Colofon

Bijdragen: Maarten Buser, Marleen De Créé, Wouter van Heiningen, Marie-Anne Hermans, Merlijn Huntjens, Jordy van den Nieuwendijk en Michaël Van Remoortere

MUGzine is een schrift vol poëtische vloggertjes. Voor mensen die wakker liggen van onzichtbare olifanten die door de kamer stampen. Voor wie poëzie wil horen in het zoemen van een mug. MUGzine verschijnt ook op www.mugzines.nl.

© MUGzine is een uitgave van Poetry Affairs en MUGbooks

Grafisch ontwerp: BRRT (info@brrt.nl)

6 | 2021